

הבועה

כל מה שקורה בעיר

מה זה זה?

לא רק "פילהרמונית הרחוב", אנשי ארגון ze.ze עומדים מאחורי שורה של מיזמים חברתיים מעוררי ההשראה // יובל ג'וב הרגיל

המיזם מעורר ההשראה של אנשי ze.ze הוא אינו עניין אפנתי חולף. זה מתחיל בעובדה שהוא הוקם חצי שנה לפני שצץ האוהל הראשון ביולי 2011 בשרות רוטטילד וממשיך בכך שהוא תופס תאוצה מרשימה משבוע לשבוע. מאחורי ארגון ze.ze עומדים שלושה תל אביבים צעירים: נרקיס אלון והאחים יהונתן ודניאל ויקנר - אשר מקפידים להדגיש שהם אמנם הזימים, אבל מסביבם פועלים עוד עשרות ומאות אנשים במעגלים שונים של עשייה ושל מעורבות. הרעיון שטומד מאחורי הקהילה הוא עניין פשוט למדי: אנשי ze.ze מארגנים מסיבות רבות משתתפים, שכל הכנסותיהן מיועדות להענייה חברתית. מידע על המסיבות והפעילויות של הקהילה ze.ze אפשר לקבל באתר: ze.ze.org

מיכאל יוטובוב
הרד

פליקס ספלאצקי
רח' אבן גבירול, גן העיר

יעקב רוזנפלד
רח' ביאליק, רמת גן

אזי ברין
רח' ביאליק, רמת גן

ורי טרבווסקי
קניון עיריאל

רנה בורדה
רח' תחלת בנימין

גרגורי מטיוקוב
מדיואן תל אביב

גידי סקרפין
רח' אבן גבירול, גן העיר

אלכסי סובה
רח' דינזוף, פסו' הוד

ראן הוגינס
רח' המלך ג'ודי

הילד שלי אומרים לי שאני צריך להפסיק עם הרחוב". הקשר הנפשי של ברין לנגינת הרחוב אינו מסתכם רק בנגינת ילדים אלא גם בעזרה לקולגות. עבודה על פי סידור עבודה והבנות שבעל פה בין הנגנים לבין עצמם הן לא עניין נדיר. למשל, נגן הקלרינט פליקס ספלאצקי והסקסופוניסט גנדי סקרפין חולקים בניהיה את התקורה המבוקשת בגן העיר. "בערים רבות באירופה העירייה מסדירה את מקומות הנגינה המבוקשים. אפילו בעריית ירושלים התחילו לעשות רשימות", מסביר חברי ההקפה וחותרים באמריה: "בתל אביב הכל פרוץ. יש מאבקים עם פקחים וחשש מתמירי מכך שנגנים אחרים יתפסו לך את המקום. הגיע הזמן שתהיה כאן יותר מרודעת לנגני שלנו תתרום לכך, ולו במעט".

"כשאתה רואה את הכסף הבושה נעלמת מהר. אנחנו לא נשוררים, אנחנו נגנים מקצועיים שדורוה הוא עוד כמה מבחנתם. המחשבה שנגן רחוב הוא נגן לא מוכשר ולכן הוא מנגן ברחוב היא פשוט לא נכונה. להתקבל לחזרות זה ברוב המקרים עניין של מול וקשרים, לא רווקא של בישרון". ארי ברין הוא זקן השבט. בשנת 1991 הוא עלה לישראל מנבוכסבירסק ("ילדי ואני היינו שכנים - גרנו בערים שרחוקות זו מזו בסך הכל 24 שעות נסיעה ברכבת"), והוא מוכר לרוב תושבי רמת גן כאקורדיוניסט החייכן שמנגן ליד בית העירייה. בניגוד לסובה וטרבווסקי, הוא אינו חולם על הרגע השלון שבו הוא יוכל סוף סוף להפסיק לנגן ברחוב. את 20 השנים שבהן הוא מנגן ברמת גן הוא רואה בין היתר כסוג של תרומה לקהילה: "יש ילדים הסימפוני של מנגן בשנות ה-90 ועשויים הם עוצרים לידי לבושים במדי צבא. אני מרגיש אושר גדול כשאני מנגן לילדים ומשמח אותם. זו הסיבה העיקרית שגורמת לי להמשיך לנגן, אף שאשתי

שיש בה המון אנשים, אבל כאלה שממחרים ואין להם זמן להקשיב למוזיקה. בסופו של דבר אתה לומד מהניסיון איך לרתק את המאזינים. הרבה פעמים אני מביט על הפנים של האנשים ומנסה לנחש איזה קטע הם יאהבו. הכי טוב ללכוד את ההערכה הרבה שלה הוא זוכה, נאלץ סובה להשלים הכנסה בנגינת רחוב, והספוט המועדף עליו הוא פסו' הוד ברינגוף. "קשה לעשות כסף מנגינת רחוב", חורין סובה. לרבינו, "נגינת רחוב היא בין היתר סוג של כרטיס ביקור. זו הסיבה שאם אני מרגיש שקמתי על רגל שמאל זה יום לא טוב לנגינה, אני פשוט מכניס את הכינור לתיק ונוסע חזרה הביתה. גם ברחוב אנשים משכילים וכישרוניים שירדו לרחוב כדי לקושש עוד כמה אלפי שקלים שיעזרו להם לגמור את החודש. קחו, למשל, את אלכסי הצאנז' הולדתו הוא ניגן בתחרות הצבאית הגדולה החשובה ביותר והיה חבר להקת רוק ובפרויקטים מוזיקליים מגוונים. נגינתו הדיסטאוחית לא נעלמה מאוזניהם של מספרים מוזיקליים, והוא ניגן עבור כמה אמנים בארץ, של יאיר נרקיס ועופר לוי. למרות

אבל כששהצלחנו להסביר את כוונותינו, ההצעה נשמעה לרוב הנגנים הוויה". לאחר כמה מפגשים הפשירו מתיחות החשדנות ויחסי אמון החלו להירקם בין חברי ze.ze לבין עשרה נגנים. פרויקט "פילהרמונית הרחוב" יצא לדרך. במהלך שלושת החודשים האחרונים מתאמנת התזמורת בחודי חזרות שנתרמו על ידי BPM ובית הספר MUZIK, כשהמוזיקאית תום רדום נרתמת כמפקחת מוזיקלית על ההתקדמות של התזמורת. השניים לכרי חגינה צבעונית שנעה מהבלקן ועד מוזיקת כליזמר ואפילו עד דרום אמריקאית עממית. פגישה עם חברי התזמורת החדשה הואנה למוזיקה שהם יוצרים מגלות לא רק עומות של יופי וכישרון, אלא חושפות

את הולכים ברחוב, ממחרים לפגישה או נעמרים תנור לכספומט. מימינכם, צמד לקיר מנגן אקורדיוניסט או חלילן. מזודרתו פתוחה לרווחה ובחורכה מטבעות. זה עושה לכם נעים. לפעמים אולי תתממהו כדי להקשיב. לפעמים תחליטו לרווק מטבע או שטר. לאחר כמה דקות אתם בוראי תמשיכו בשגרת יומכם, ותזמנו לעצמכם את המנגינה עד שו תתפוגג ותישכח. חווייתם בורואי תרטיט כזה כבר מאות פעמים בחיכם. כמו הזוררים שממלאים כעת את צמרות הפיקוסים בשדרות, כך גם נגני הרחוב הם חלק מפס הקול העירוני שלא מקישים לו מחשבה רבה. הם שם ואתם כאן. אבל יש אנשים שלא מתייחסים לפס הקול הזה כרעש לבן מוכן מאליו. האחים

ההערכה הרבה שלה הוא זוכה, נאלץ סובה להשלים הכנסה בנגינת רחוב, והספוט המועדף עליו הוא פסו' הוד ברינגוף. "קשה לעשות כסף מנגינת רחוב", חורין סובה. לרבינו, "נגינת רחוב היא בין היתר סוג של כרטיס ביקור. זו הסיבה שאם אני מרגיש שקמתי על רגל שמאל זה יום לא טוב לנגינה, אני פשוט מכניס את הכינור לתיק ונוסע חזרה הביתה. גם ברחוב אנשים משכילים וכישרוניים שירדו לרחוב כדי לקושש עוד כמה אלפי שקלים שיעזרו להם לגמור את החודש. קחו, למשל, את אלכסי הצאנז' הולדתו הוא ניגן בתחרות הצבאית הגדולה החשובה ביותר והיה חבר להקת רוק ובפרויקטים מוזיקליים מגוונים. נגינתו הדיסטאוחית לא נעלמה מאוזניהם של מספרים מוזיקליים, והוא ניגן עבור כמה אמנים בארץ, של יאיר נרקיס ועופר לוי. למרות

פילהרמונית הרחוב תארו את בני סחרוף וקולוניה ברדינג 3, נדל תל אביב, לשישי (7.2) ב'20:30. מחיר כרטיס: 80 ש"ח